

На 30., Марта отидоха Минчо чорбаджіята, Маньоулу и Иванчо Пешовъ на Видинъ да ставатъ мурафжъ съ Мехметъ Ефенди сжиджкъ еменія-та и мюдюринатъ Сюлюманъ бея и да ги нещжтъ да са веке те на работа, отидоха съ още 4., ма турци отъ Севліево.

На 30., Априлія си купихъ 4., кози да ги доя за въ кжши. Въ туй време като покараха лозя-та показаха че ще иматъ за напредъ добро грозде. Духовника Пахомія моятъ непріятель, побѣдихъ, който бѣше отишелъ въ Цариградъ, и като бѣше проводилъ нѣкое безчестно писмо въ Севліево до пріатели-тѣ си въ което обезчестяваше Тапчилеша, Бурмова и други, Цариградски-тѣ Български първенци Азъ зехъ туй писмо съ еднж леснотж, и го изпроводиохъ въ Цариградъ до Бурмова, зарадъ което писмо го испжидиха изъ Българска-та църква, съ дървено блжсакъ. „байле баша, байле трашъ.“

На 13., Маія се у жени Димитаръ Матьовъ за Станка на Христа Джамбазоулу за момиче-то, което бѣше и Даскалица на момичета-та. И на свадба-та ми дадоха рѣза.

На 12., Іунія се раздаде слухъ че избухнала война на стара планина Табровска ушъ Българи, съ какво намереніе послѣ ще са научимъ. Не можаме да са научимъ, сжщото намереніе за този слухъ който се раздаде какъвъ бѣше. Само туй стана вѣроятно че Черна гора и Сърбія станали противъ Турція и голѣмъ бой станалъ на Черна гора, отъ сичка Туркія събиратъ войни за въ Черна гора, като редовни войски, редифи и баши бозуци.

На 1. Іулія отидохъ съ Севліевски-тѣ Господари на Ловечъ, които бѣха отишли за Мехметъ Ефенди за хохани-тѣ и за Мюдюринъ, и догдѣ да свършатъ работата си, стояхъ съ тѣхъ заедно въ Ловечъ до 6 дена, тамъ се видѣхме съ Партенія Стоянова. Въ туй време бѣше са разбодѣла баба ми преди да ида на Ловечъ, отъ тежка та болѣсть дори до смъртъ, но послучая доде отъ Казжнлжкъ единъ Хекиминъ Димитраки който я възвърна отъ смъртъ-тж, тогасъ и отидохъ и на Ловечъ, като бѣше начнала да заздравя. Много разбойници сж появили сжду, щото начнахъ даже и ракари-тѣ да біятъ и убивать, и неможехме отъ страхъ да идимъ нито до лозя-та.

На 28. Іулія повдигна моятъ нетріятель Н. да гледа хесапи-тѣ на чорбаджіитѣ и на Епитропи-тѣ, тжй и намъ и гледа какъ да ма изкара борчлія, и тжй направи да извади вехти-тѣ Епитропи и оставихъ, отъ които единъ бѣше и чичо му Спасъ.

На 29. Іулія въ недѣля-та въ тези раздори казахъ слово въ черкова-та, отъ което слово на Нетко не станало бѣше хубаво че бѣше пакъ се разярилъ на врѣхъ мѣнъ. Въ туй време бѣше открадналъ х. Харитонъ отъ Батошовскіята Мънастырь одежди-тѣ църковны, които бѣше той испросилъ